

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

Τ' ΑΝΤΡΙΩΤΙΚΑ

Διαβάσαμε στο τελευταίο φύλλο του «Νουμά» ένα τραγούδι του Ζέφυρου Βραδινού, απ' εκείνα πού, καθώς πολύ δρθά λέει κι ο «Νουμάς», δέν λησμονούνται εύκολα, ούτ' εύκολα γράφονται. «Τ' πρώτο και στεγνό φίλ» της Βιολαντός. Τί νά σάς πώ! μούκανε τέτοια εντύπωση, μάρεσε θέλω νά πώ τόσο πολύ, πού δέν άντέχω στόν πειρασμό νά μήν τώ ξανατυπώσω έδω γιά νά τώ διαβάσουν όσοι από τούς αναγνώστας του «Κεραυνού» δέν αγοράζουν τώ «Νουμά» — και τούς τώ λέω μέ όλη μου τήν ειλικρίνεια, πώς ζημιώνονται πολύ όσοι δέν τόν αγοράζουν και ασχολούνται μέ τήν ποίηση και τά γράμματα — γιά νά δούν οι σημερινοί νέοι πώς «κάτι θαράινει και ή ειλικρίνεια στήν ποίηση» δρθότατο κι αυτό.

Έφημ. «ΚΕΡΑΥΝΟΣ» Πατρών

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Χ. Χ. Βέβαια Romance κι' όχι Romans είχαμε γράψει.—κ. Άγγ. Δ. Καφ. Άρετá καλά γραμμένο τώ «Πολύπαθη καρδιά», μά του λείπει κάποια φρεσκάδα και κάποιο πύκνωμα στά νοήματα.—κ. Μ. Καρελ. Έχεις δίκιο, μά δέν τά προφταίνουμε. Καλά έκανες όμως και μάς τώ θύμισες· τώ φροντίσουμε νά δημοσιέψουμε τώ συντομώτερο τώ Θάν. Τά άλλα πού μάς γράφεις, στό φάκελο τώ είναι· δυστυχώς δέν εύκαιρήσαμε νά ψάξουμε.—κ. Γ. Ε. Πώς είναι δυνατό νά τώ πάρεις έτσι τώ πρώτα; Έμεις δέ σέ ξέρουμε νά θέλεις νά σέ λένε σπουδαίο. Πόσο, μακριά πηγαίνει ό νούς σου. Αυτά όμως παθαίνουν όσοι γυρεύουν νά εφαρμόσουν στόν έαυτό τους τά λόγια πού αποτείνονται σέ άλλους! Τώ «Στόν Πόνο» δέν είναι πολύ τής άρεσιιάς μας. Οι μπερδεμένες φράσεις δέ μάς άρέσουν πολύ, και γιά μάς πού είμαστε ύποχρεωμένοι νά διαβάσουμε τόσο, είναι και κουραστικές. Α. χ. στούς στίχους:

Έσύ! Μέ τού φθινόπωρου τή γλύκα και χλωμάδα
τώ σβύσιμό του—πού γιά σέ παντοτεινά είναι νέο—
έλα και στάσου κτλ.

τώ «τώ σβύσιμό του» τί θέση έχει στή φράση;—κ. Μ. λ. ρ. κ. Τώ δίγημα δημοσιεύεται. Τώ ποίημα όχι και πολύ κατάλληλο.—κ. Άσ. Γκιν. Τώ τώ βάλουμε.—κ. Αθ. Όκτωρ. Καλό, μά συνηθισμένο. Χειρόγραφα μάς είναι αδύνατο νά επιστρέψουμε.—κ. Β. Φ. Πού φθάνει εις τώ τέλει τή σμίλη τού Φειδία· καθαρευσονισιασμός, χασμωδία, κι' ύπερβολή γιά ένα ποιητή περισσώτερο μουσικό παρά πλαστικό και γλυπτικό.—κ. Μ. Γιαν. Χαιρόμαστε πού σού χρησιμέψαμε γιά δυναμωτικό. Η «Γάτα» έχει τώ ίδιο έλάττωμα πού είπαμε και, δέ θυμόμαστε τώρα, σέ κάποιο άλλο. Τώ χιούμορ άραιωμένο, έτσι πού χάνει τή δύναμή του.—κ. Μαχ. Μοιρ. Λάβαμε. Τώ γυρίσμο τώ δώσαμε τού Γκόλφη. κ. Αστ. Ροδόφ. Λίγο πώ κα'

θαρά και λαγαρά λόγια και περισσώτερη στίξη. Τώ βάθο είναι ποιητικό και περιμένουμε κατιτί από δαύτο. Στείλε μας τίποτ' άλλο.—κ. Γ. Α. Βαρ. Είπαμε κι' άλλοτε πώς έχεις μέσα σου εκείνο πού χρειάζεται. Μά χρειάζεται περισσότερο εργασία τού νού γιά νά ύποτάξη τώ ποιητικό ύλικό. Τί τώ πει: «Γαλήνια ή παγερόθερμη βουνίσια άνατριχίλα σταλάζοντας φαρμάκι μαρτυρά κάτι πικρά κτλ.» Έπίσης δέν καταλαβαίνουμε γιати έχεις καταργημένα όλότελα σχεδόν τή στίξη. Νά όμως και τρείς δημορφικοί στίχοι

Όμως δέν πρόβαλε μιά ζωή στό λαμποβόλημά του...

Μόνο ό λυγμός τού χείμαρρου μέ πόνο φανερώνει

Πώς διάβηκε φαρμακερό τώ φάσμα τού θανάτου.

κ. Σπ. Έξ. Δέ μάς άρέσουνε μερικά πού χαλούνε τώ όλο· Α. χ. σάν και τούτο: «...σέ περιμένο νά σέ λούσω μέ λιβάνι πού τήν καρδιά μου τόσα χρόνια βρέχει».—κ. Στ. Χαρ. Τώ δεύτερο μισό τού «Ανίκανου» δυσανάλογα μικρό μπρός στό πρώτο. Έπειτα δέ φαίνεται κανένας χαρακτήρας, κανένα πάθος.—κ. Βαρ. Δ. Φαν. Η κακογραφία βλέπεις· μά και τώ «κ' ή εύχή μου» δέ μάς εύχαριστεί πολύ· Ό στίχος, έχεις δίκιο, είναι δεκαπέντε συλλαβές· μά έτσι μέ τις κακόηχες κάπως συνίζησες: «Τώ ί—διο έ—γώ», και μέ δίχως τήν κανονική τομή, είναι αδύνατο νά διαβαστεί σά στίχος δίχως βία κι' ύστερ' από κάμποσες προσπάθειες. Τά «Ζουμ, Θυμ.» καλό, μά σάν κομμάτι από κάτι μεγαλύτερο.—κ. Π. Χ. Όλα τώ γείνουνε μέ τόν καιρό. Ό Μ. Γ. δέ βγαίνει πιά, μήτε κι' ό Θρύλος. Τώ «Ταξίδι» ίσως νά βρίσκεται στού Δευτερουδάκη ή Βασιλείου.—κ. Β. Α. Φ. Η π λ η μ υ ρ ις στή νέα έλληνική λέγεται π λ η μ μ υ ρ α και π λ ή μ η. Αυτό τώ δεύτερο γίνεται από ρήμα π λ η μ μ ά ρ ω, όπως απ' τώ ζ ο υ λ ε ύ ω—ζ ο ύ λ ι α, θ ε ρ μ α ί ν ω θ έ ρ μ η κ τ λ. Η α μ π ω τ ις λέγεται: φ υ ρ ο ν ε ρ ι á, πού φυρούνε δηλ. τά νερά· φυρῶ=λιγοστεύω, λιγνεύω, ξετραβισμαι· δημ. λιανοτράγ.

Μά τή μεγάλη θάλασσα
έ φ ύ ρ α σ α και χάλασα

ΚΩΣΤΑ ΟΥΡΑΝΗ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ. ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΤΥΠΟΣ», ΔΡ. 5—

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ (Έκδοση «Τύπου» 1919 Δρ. 3—

ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ Α' (Ζωντανοί και πεθαμένοι

—Οι Άλυσίδες—Στήν εξώπορτα). Έκδοση
της Έταιρίας «Τύπος» 1920. . . . > 6—

ΠΛΑΪ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (Ρομάντζο) 1920 . . . > 3—

Βρίσκονται στα γραφεία της Έταιρίας «ΤΥΠΟΣ»

— Όδός Σοφοκλέους 3. —